

مدلی امنیتی نوینی برای ارزیابی خطر حملات چند مرحله ای در شبکه های کامپیوتری

مرجان کرامتی^۱

۱- مربی - دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر - دانشگاه سمنان - سمنان - ایران

keramati_marjan@semnan.ac.ir

چکیده: اندازه گیری و مدیریت خطر متناظر با حملات، همواره یکی از چالش برانگیزترین مشکلاتی است که برای مدیریت امنیت شبکه یک سازمان وجود داشته است. مدیریت خطر حملات تنها با ارزیابی آسیب پذیری های موجود ممکن خواهد بود. اولویت بندی آسیب پذیری ها به مدیران امنیتی این امکان را می دهد تا درک مناسبی از زیرساخت داشته باشند و بدین ترتیب پرخطرترین حملات را مشخص و با توجه به محدودیت هزینه در هر سازمان، هزینه تنها برای برطرف سازی حملات پرخطر صرف شود. در حال حاضر اکثر حملات موجود در شبکه های کامپیوتری، حملات چند مرحله ای هستند که در آنها مهاجم با بهره برداری از چندین آسیب پذیری با ترتیب مشخص می تواند به نقطه مورد نظر خود حمله کند. بنابراین در نظر گرفتن ارتباطات بین آسیب پذیری ها به منظور ارزیابی خطر حملات، اجتناب ناپذیر است. چالش بزرگی که در ارزیابی خطر حملات از نقطه نظر برآورد خطر حملات چند مرحله ای وجود دارد این است که اکنون، هیچ مرجعی برای یافتن ارتباط بین سیل عظیم آسیب پذیری های موجود در سیستم های کامپیوتری وجود ندارد و ارزیابی خطر تنها برای حملات تک مرحله ای انجام می شود. در این مقاله یک مدل امنیتی برای ارزیابی خطر حملات چند مرحله ای پیشنهاد شده است که دقت و صحت ارزیابی خطر را نسبت به سیستم های ارزیابی خطر موجود بهبود می بخشد.

واژه های کلیدی: آسیب پذیری، ارزیابی خطر، حمله چند مرحله ای، الگوی حمله، معیار امنیتی

نوع مقاله: پژوهشی

DOI: 10.29252/jiaeee.18.3.1189

تاریخ ارسال مقاله: ۱۳۹۹/۶/۳۰

تاریخ پذیرش مشروط مقاله: ۱۳۹۹/۱۰/۲۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۲/۱۱

نام نویسنده ی مسئول: مرجان کرامتی

نشانی نویسنده ی مسئول: ایران - سمنان - کیلومتر ۵ جاده دامغان - دانشگاه سمنان - دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر

۱- مقدمه

مدیریت کارای خطر به منظور بقای عملیات تجاری و انجام مأموریت های سازمانی امری ضروری به نظر می رسد. افزایش سیستم ها، شبکه ها، برنامه های کاربردی، ابزارهای سیار و تمایل به سمت و سوی مجازی سازی و محاسبات ابری، می تواند محیطی ایجاد کند که، نرخ بروز حملات در آن سیر روزافزونی دارد. از اطلاعات محرمانه تجاری و اختصاصی گرفته تا گزارشات حساس پزشکی به دلیل جریان های داده مهمی که در این سیستم ها وجود دارد در معرض حملات قرار دارند. یک نقص امنیتی، ممکن است نتیجه یک خطای ناخواسته توسط کاربر مجاز باشد، یا توسط تعداد قابل توجهی از سازمان هایی انجام شود که هدفشان سرقت اطلاعات تجاری یا شخصی مشتریان سازمان یا خرابی های تبهکارانه ای با اهداف سیاسی باشد. یک رخنه امنیتی، می تواند شماره کارت اعتباری تعدادی از مشتریان را از روی پایگاه داده حذف نماید، یک شبکه برق را قطع کند و یا صدمات جبران ناپذیر سیاسی و اقتصادی برای یک کشور به همراه داشته باشد.

منابع هر سازمان محدود هستند، با این وجود تعداد آسیب پذیری های شناخته شده عموماً آنقدر زیاد هستند که برطرف کردن کامل آنها غیر ممکن خواهد بود. شبکه ای را در نظر بگیرید که، شامل ده ها هزار میزبان است که هر کدام به شکل متوسط شامل ۱۰ یا ۲۰ عدد آسیب پذیری هستند بنابراین صدها هزار آسیب پذیری در سازمان وجود خواهند داشت. آسیب پذیری های سخت افزاری و نرم افزاری برای سازمان هایی که بر مبنای شبکه های کامپیوتری عمل می کنند خطر جدی به شمار می آید و طبقه بندی و برطرف سازی آنها امر دشواری است. عملکرد ابزارهای مدیریت آسیب پذیری سنتی به این صورت است که، یک لیست از نقاط ضعف شناسایی شده که به صورت کیفی رده بندی شده اند (برای مثال سطوح متوسط، پایین بالا یا یک تا پنج) را ارائه می دهند. واضح است که، صرفاً لیست کردن خطرات موجود در شبکه کافی نخواهد بود. سازمان باید یک مجموعه معیار در اختیار داشته باشد تا، توسط آنها آسیب پذیری های شناسایی شده در سازمان را رتبه بندی کند و به صورت کارا تصمیماتی را به منظور کاهش میزان خطر در سازمان اتخاذ نماید. به عبارت دیگر، نیازمند یک مدل برای تحلیل خطر آسیب پذیری های هر شبکه هستیم.

در مبحث امنیت شبکه، آسیب پذیری یک نقطه ضعف در طراحی یا یک اشکال در پیاده سازی است که می تواند منجر به نقض پارامترهای امنیتی محرمانگی، یکپارچگی یا دسترسی پذیری داده ها در یک شبکه شود. منظور از ارزیابی یک آسیب پذیری، فرآیند تشخیص، کمی سازی و اولویت بندی آسیب پذیری ها در یک سیستم است. اولویت بندی آسیب پذیری ها به مدیران امنیتی این امکان را می دهد تا درک مناسبی از زیرساخت سازمان خود داشته باشند و بدین ترتیب پرخطرترین حملات را مشخص و با توجه به محدودیت هزینه در هر سازمان، هزینه تنها برای برطرف سازی حملات پرخطر صرف شود.

ارزیابی خطر یک آسیب پذیری نیازمند تخمین میزان احتمال بهره برداری از آسیب پذیری و تعیین آثار مخرب ناشی از بهره برداری از آن روی پارامترهای امنیتی از جمله محرمانگی، یکپارچگی و دسترسی پذیری است. برای این منظور باید تعدادی معیار امنیتی در اختیار داشته باشیم که بتوانند به شکل کمی اندازه گیری شوند.

در حال حاضر اکثر حملات موجود در شبکه های کامپیوتری، حملات چند مرحله ای هستند که در آنها مهاجم با بهره برداری از چندین آسیب پذیری با ترتیب مشخص می تواند به نقطه مورد نظر خود حمله کند. بنابراین در نظر گرفتن ارتباطات بین آسیب پذیری ها به منظور ارزیابی دقیق حملات، مسئله ای اجتناب ناپذیر است. سیستم های موجود امتیاز دهی را تنها برای تک آسیب پذیری و بدون در نظر گرفتن وابستگی آن به سایر آسیب پذیری ها در شبکه انجام می دهند، بنابراین ارزیابی صحیحی از میزان خطر یک آسیب پذیری نخواهند داشت.

از طرفی، فقدان گوناگونی امتیازات محاسبه شده با استفاده از سیستم های موجود (مانند CVSS) برای ارزیابی خطر آسیب پذیری ها برای رتبه بندی سیل عظیمی از آسیب پذیری ها، چالشی جدی به شمار می آید

حملاتی که آسیب پذیری های موجود را برای نقض سیاست های امنیتی استفاده می کنند ممکن است توسط یک حمله واحد یا دنباله ای از حملات تک مرحله ای انجام شوند. به دنباله حملات تک مرحله ای گاهی زنجیره بهره برداری نیز گفته می شود. زنجیره بهره برداری، از وابستگی های موجود بین آسیب پذیری ها به عنوان ابزاری برای مختل کردن سیاست های امنیتی استفاده می کند [۱].

مجموعه تمامی زنجیره های بهره برداری که سیاست های امنیتی را نقض می کنند می توانند توسط یک گراف حمله مشخص شوند. شماری از اطلاعات امنیتی یک شبکه با تجزیه و تحلیل گراف حمله آن قابل استخراج است. چرا که، گراف حمله نمایش خلاصه ای از تمامی راه های ممکن برای نفوذ به شبکه و مختل کردن سیاست های امنیتی است. گراف حمله به عنوان یک ابزار ارزیابی آسیب پذیری می تواند به یک سازمان کمک کند که وضعیت امنیتی خود را مشخص سازد. یک سازمان می تواند از گراف حمله برای تعیین چگونگی نفوذ مهاجم به شبکه استفاده کند. بر اساس مسیرهای مشخص شده، یک سازمان قادر خواهد بود راهکارهایی را برای کاهش خطر پیشنهاد دهد. اگر یک مهندس امنیتی از معیارهای امنیتی مبتنی بر گراف حمله استفاده کند، می تواند یک استراتژی را برای انتخاب اقدامات متقابل بکارگیرد یا امنیت دو پیکره بندی متفاوت از شبکه مورد نظر را با هم مقایسه کند. زمانی که گراف حمله در کنار معیارهای امنیتی مبتنی بر گراف حمله استفاده می شود، می تواند برای ارزیابی کمی شماری از جنبه های امنیتی شبکه استفاده شود [۱].

اما نکته ای که وجود دارد این است که، گراف حمله یک سیستم کامپیوتری لزوماً در دسترس نیست و یک سیستم امتیازدهی باید قادر

در ادامه بعد از مروری بر تعدادی از سیستم‌های ارزیابی خطر آسیب پذیری موجود، چالش‌های سیستم‌های موجود برای تعیین الگوی حمله بررسی می‌شود و سپس مدل پیشنهادی معرفی می‌گردد.

۲- مروری بر تعدادی از سیستم‌های ارزیابی خطر موجود

سیستم‌های امتیازدهی به دو صورت کیفی و کمی موجود هستند. در سیستم‌های کمی، براساس ویژگی‌های ذاتی و زمانی یک آسیب‌پذیری، یک عدد برای انعکاس سطح خطر آسیب‌پذیری مشخص می‌شود. در مقابل سیستم‌های کیفی قرار دارند که، شدت هر آسیب‌پذیری را در یکی از سطوح (پایین، متوسط، بالا و...) مشخص می‌سازند. روش‌های کمی گستره بالاتری از امتیازات را برای توصیف آسیب‌پذیری‌ها بکار می‌گیرند.

• مرکز پاسخ امنیتی مایکروسافت

این مرکز با هدف امن‌سازی عملکرد سیستم‌های مایکروسافت توسعه پیدا کرده است. ارائه گزارشاتی از آسیب‌پذیری‌های موجود در محصولات مایکروسافت نمونه‌ای از وظایف این مرکز است. سیستم سنجش شدت آسیب‌پذیری در مایکروسافت، پیامد بهره‌برداری از این آسیب‌پذیری را روی یک سیستم مشخص می‌سازد. پارامتر شدت آسیب‌پذیری، اطلاعاتی را در رابطه با احتمال بهره‌برداری از آسیب‌پذیری منعکس نمی‌سازد. بلکه، با این فرض که حمله صورت می‌گیرد، این سیستم امتیازدهی، بر اساس شدت حمله صورت گرفته روی سیستم از طریق بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری بخصوص، توصیه‌هایی را در رابطه با اعمال بروزرسانی‌ها برای محصولات خود منتشر می‌سازد. همچنین مایکروسافت، با هدف ارزیابی احتمال بهره‌برداری از آسیب‌پذیری‌ها به منظور بهینه‌سازی تصمیم‌گیری‌های امنیتی، اطلاعاتی را در رابطه با وضعیت ابزارهای بهره‌برداری از هر آسیب‌پذیری مشخص می‌سازد. محدود بودن ارزیابی خطر به آسیب‌پذیری‌های موجود در محصولات مایکروسافت و محدود بودن سطوح خطر از جمله نقاط ضعف سیستم امتیازدهی مایکروسافت محسوب می‌شوند. [۴]

• سیستم امتیازدهی Symantec

این سیستم امتیازدهی میزان خطر آسیب‌پذیری را در ۵ سطح کیفی مشخص می‌سازد. همچنین برای هر آسیب‌پذیری در کنار میزان خطر، راهکارهایی برای کاهش آثار منفی خطر نیز پیشنهاد شده است [۵].

• سیستم امتیازدهی RedHat

این سیستم امتیازدهی با الهام از پارامترهای سیستم امتیازدهی CVSS، میزان خطر آسیب‌پذیری‌های موجود در محصولات شرکت Redhat را مشخص می‌سازد. میزان خطر گزارش شده در این سیستم برای یک آسیب‌پذیری مشخص با مقدار اعلام شده توسط CVSS عموماً متفاوت است. چرا که، Redhat امتیازدهی به آسیب‌پذیری موجود در یک برنامه کاربردی را با در نظر گرفتن جایگاه آن در سکوی

باشد مستقل از گراف حمله آن سیستم، ارزیابی خطر حملات چندمرحله‌ای را انجام دهد. به بیان دیگر، یک سیستم امتیازدهی باید قادر باشد ارزیابی خطر یک آسیب‌پذیری را با در نظر گرفتن چگونگی ارتباط آن با سایر آسیب‌پذیری‌ها انجام دهد. بدین معنا که، بهره برداری شدن از یک آسیب‌پذیری نیازمند بهره‌برداری از چه آسیب‌پذیری‌هایی است و بهره‌برداری از این آسیب‌پذیری منجر به بالفعل شدن کدام آسیب‌پذیری‌ها می‌شود.

سیستم‌های موجود امتیاز دهی را تنها برای تک آسیب‌پذیری و بدون در نظر گرفتن وابستگی آن به سایر آسیب‌پذیری‌ها در شبکه انجام می‌دهند بنابراین ارزیابی صحیحی از میزان خطر آسیب‌پذیری نخواهند داشت.

ارزیابی خطر یک آسیب‌پذیری به صورت منفرد یا بدون در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر آسیب‌پذیری‌های موجود در یک شبکه، صحت ارزیابی خطر انجام شده را مختل می‌سازد و مانع از این می‌شود که اولویت‌بندی صحیحی از آسیب‌پذیری‌ها برای پیدا کردن پرخطرترین حملات داشته باشیم.

چالش بزرگی که در ارزیابی صحیح حملات از نقطه نظر برآورد خطر حملات چندمرحله‌ای وجود دارد این است که، در حال حاضر هیچ مرجعی برای یافتن ارتباط بین سیل عظیم آسیب‌پذیری‌های موجود در سیستم‌های کامپیوتری وجود ندارد. در نتیجه، بدون در اختیار داشتن مدل امنیتی گراف حمله یک سیستم کامپیوتری و تحلیل این مدل امنیتی ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای در سیستم‌های کامپیوتری امری غیر ممکن است.

در [۲]، تلاش شد، چالش سیستم‌های الگوی حمله موجود استخراج گردد و زیر بنایی برای توسعه مدل امنیتی حمله در آینده پیش‌بینی شد.

در این مقاله با هدف بهبود مقاله [۲]، یک سیستم مبتنی بر مدل امنیتی معرفی شد. بهبود مقاله حاضر نسبت به [۲]، عبارتست از :

- مدلی برای برآورد احتمال پویای رخداد حملات چند مرحله‌ای
- ارائه یک مدل امنیتی برای پیدا کردن زنجیره آسیب پذیری‌ها
- مدلی برای برآورد تاثیر مخرب رخداد حملات چند مرحله‌ای روی پارامترهای امنیتی محرمانگی، یکپارچگی و دسترسی پذیری

همچنین در [۳]، ما روشی برای ارزیابی خطر پویای حملات تک مرحله‌ای ارائه دادیم. در این مقاله ارزیابی خطر حملات تک مرحله‌ای با استفاده از معیارهای امنیتی موجود در این مقاله انجام شده است.

مورد استفاده انجام می‌دهد. به بیان دیگر، میزان خطر بهره‌برداری از آسیب‌پذیری را با توجه به آسیبی که به کل سیستم وارد می‌کند، مشخص می‌سازد [۶].

• سیستم امتیازدهی به آسیب‌پذیری CVSS

این سیستم منعکس کننده تعدادی از خصوصیات ذاتی آسیب‌پذیری ها از جمله پیچیدگی بهره‌برداری از آسیب‌پذیری، سطح دسترسی مورد نیاز مهاجم روی شبکه برای بهره‌برداری از آسیب‌پذیری و تاثیر بهره‌برداری از تک آسیب‌پذیری‌های موجود روی سه پارامتر امنیتی محرمانگی، یکپارچگی و دسترسی‌پذیری است. CVSS با در نظر گرفتن پارامترهای مذکور، خطر متناظر با یک آسیب‌پذیری را به صورت کمی و کیفی مشخص می‌سازد. برای هر آسیب‌پذیری خطر یک آسیب‌پذیری با در اختیار داشتن مشخصه CVE قابل استخراج است [۷].

تعدادی سیستم امتیازدهی نیز با هدف بهبود سیستم‌های مذکور ارائه شده است که در ادامه به تعدادی از آنها اشاره شده است. در [۸]، یک چارچوب مبتنی بر CVSS برای ارزیابی خطر در محیط‌های صنعتی از جمله IOT معرفی شده است. در [۹]، روشی برای پیدا کردن پر خطرترین آسیب‌پذیری‌های امنیتی با هدف بهبود دقت سیستم‌های امتیازدهی موجود ارائه شده است. در [۱۰]، روشی برای ارزیابی خطر حملات در حسگرها در محیط‌های هوشمند ارائه شده است. در [۱۱]، روشی برای ارزیابی شدت آسیب‌پذیری‌ها در اسکنر وب متن باز ارائه شده است. در [۱۲]، روشی برای زمانبندی اعمال اصلاحیه برای آسیب‌پذیری با آگاهی از میزان خطر پویای آسیب‌پذیری‌ها ارائه شده است. در [۱۳]، یک روش امضای دیجیتالی مبتنی بر اصلاحیه ارائه شده است که امن‌سازی پیام را با پنهان‌سازی آن در یک تصویر انجام می‌دهد. در [۱۴] نیز، روشی برای تشخیص حمله فیشینگ در سیستم بانکی ارائه شده است

۳- معرفی مدل پیشنهادی

ارزیابی خطر یک آسیب‌پذیری نیازمند تخمین احتمال بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری و تاثیر بهره‌برداری شدن آن روی سه پارامتر امنیتی است.

چالش بزرگی که در ارزیابی صحیح حملات از نقطه نظر برآورد خطر حملات چندمرحله‌ای وجود دارد این است که، در حال حاضر هیچ مرجعی برای یافتن ارتباط بین سیل عظیم آسیب‌پذیری‌های موجود در سیستم‌های کامپیوتری وجود ندارد. در نتیجه، بدون در اختیار داشتن مدل امنیتی گراف حمله یک سیستم کامپیوتری و تحلیل این مدل امنیتی ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای در سیستم‌های کامپیوتری امری غیر ممکن است.

در حال حاضر دو پایگاه داده از اطلاعات متناظر با آسیب‌پذیری‌ها موجود هستند که در ابتدای مرحله پیشنهاد پروژه این طرح پژوهشی به نظر می‌رسید در امر ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای مفید باشند. این پایگاه‌های اطلاعاتی به شرح زیر هستند:

۱. CAPEC

در این پایگاه اطلاعاتی، حملات مختلف دسته‌بندی شده‌اند. همچنین این سیستم اطلاعاتی، پیش شرط‌های مورد نیاز برای بهره‌برداری از آسیب‌پذیری‌های موجود در هر حوزه را به همراه پیشنهاداتی برای اصلاح هر آسیب‌پذیری مشخص می‌سازد. تعدادی از حوزه‌های پوشش داده شده توسط CAPEC عبارتند از:

- مهندسی اجتماعی
- زنجیره تولید (تغییر به هنگام تولید و دستکاری به هنگام توزیع)
- ارتباطات (استراق سمع، دستکاری پروتکل و غیره)
- حملات نرم‌افزاری
- امنیت فیزیکی
- حملات سخت‌افزاری

معادل با هر الگوی حمله یک شناسه وجود دارد. همچنین امکان جستجو در CAPEC هم توسط این شناسه و هم براساس محتوا قابل انجام است [۱۵]

۲. CWE

در این پایگاه داده که به صورت مجانی برای استفاده عموم طراحی شده است، یک مجموعه یکپارچه از نقاط ضعف امنیتی را به همراه روش‌ها و ابزارهای موجود برای تشخیص و برطرف‌سازی این نقاط ضعف را به همراه تعدادی از آثار مخرب آنها مشخص می‌سازد [۱۶]. CWE را می‌توان یک لیست قراردادی از نقاط ضعف امنیتی دانست که:

- زبان مشترکی است برای توصیف نقاط ضعف امنیتی نرم‌افزار در معماری، طراحی و پیاده‌سازی.
- یک استاندارد عمومی است برای تشخیص، سبک‌سازی و پیشگیری از حملات

در رابطه با سیستم اطلاعاتی CWE قابل توجه است که:

- معادل با هر نقطه ضعف یک شناسه وجود دارد که بر مبنای آن می‌توان اطلاعات مذکور در رابطه با نقطه ضعف امنیتی را استخراج کرد.
- بیش از ۱۰۰۰ نقطه ضعف ایندکس شده در سیستم CWE موجود است.

معادل با هر نقطه ضعف امنیتی در CWE، آسیب‌پذیری‌های متناظر با نقطه ضعف مرتبط وجود دارد.

با توجه به ماهیت CAPEC به نظر می‌رسد از آنجایی که این سیستم اطلاعاتی، توضیحاتی را در رابطه با رخداد هر الگوی حمله مشخص می‌کند بتواند منبع مفیدی برای استخراج زنجیره حملات باشد. اما، با توجه به چالش‌های یاد شده در بالا، از آنجایی که CAPEC اطلاعاتی

ارزیابی این فاکتور نیز با استفاده از ۴ سطح کیفی طبق جدول (۳) انجام می شود.

۳. پیامدهای مورد سوء استفاده قرار گرفتن نقطه ضعف پیامدهی مورد سوء استفاده قرار گرفتن یک نقطه ضعف امنیتی در یکی از ۴ حوزه مشخص شده در جدول (۴) قرار می گیرد.

۴. احتمال بهره برداری از نقطه ضعف این پارامتر با فرکانس رخداد حمله در حالتی که یک مهاجم مشخص و باتجربه وجود دارد، سنجیده می شود. ۳ سطح کیفی برای تخمین فرکانس رخداد حمله وجود دارد. این سطوح کیفی در جدول (۵) نشان داده شده است

۵. سادگی تشخیص این پارامتر سهولت تشخیص نقطه ضعف توسط یک مهاجم حرفه ای را مشخص می کند. سهولت تشخیص یک نقطه ضعف نرم افزاری توسط مهاجم در سه سطح کیفی طبق جدول (۶) مشخص می شود.

۶. هزینه برطرف سازی یا کاهش اثرات مخرب نقطه ضعف تفسیری از هزینه برطرف سازی توسط سه سطح کیفی در جدول جدول (۷) نشان داده شده است.

شش پارامتر فوق، فاکتورهای اساسی بودند که برای تعیین خطرناک ترین نقاط ضعف مورد استفاده واقع می شوند. این فاکتورها به همراه زیر پارامترهای دیگری که در مستندات CWSS به آن اشاره شده است، طبق سیاست این سیستم امتیازدهی برای رتبه بندی نقطه ضعفها مورد استفاده قرار می گیرد [۱۶].

با توجه به جامعیت ادعا شده توسط CWE در پوشش دهی حملات مرسوم توسط ۲۵ نقطه ضعف امنیتی مذکور، تلاش می شود استخراج الگوی حملات چند مرحله ای بر اساس این ۲۵ نقطه ضعف امنیتی انجام شود.

جدول (۱): خطرناکترین ۲۵ خطای امنیتی معرفی شده توسط CWE/SANS

ساده	این نقطه ضعف تقریباً هر روز توسط مهاجمان مورد سوء استفاده قرار می گیرد.
متوسط	تعدادی ابزار غیر خودکار برای تشخیص نقطه ضعفی از این نوع موجود هستند که وابسته به دانش مهاجم بوده و تحت شرایط خاصی این ابزارها قادر به تشخیص حمله خواهند بود.
دشوار	تشخیص نقطه ضعف توسط تعدادی ابزار دستی ممکن خواهد بود و این امر بسیار زمان بر و نیازمند تخصص مهاجم است.

را در رابطه با هیچ نوع آسیب پذیری ای در اختیار قرار نمی دهد، نمی تواند به منظور استخراج الگوی حملات استفاده شود.

اما در رابطه با CWE صرف نظر از عدم سازگاری شناسه های متناظر با سه پایگاه داده مذکور برای استخراج اطلاعات، از آنجایی که این سیستم اطلاعاتی آسیب پذیری های متناظر با هر نقطه ضعف نرم افزاری را مشخص می سازد، می تواند به عنوان مرجعی برای پیدا کردن زنجیره آسیب پذیری ها مفید واقع شود.

در این مقاله، روشی ارائه شده است که با استناد به سیستم اطلاعاتی CWE بتواند ارزیابی ای از تعدادی از حملات چند مرحله ای داشته باشد. در ادامه ایده پیشنهادی معرفی شده است.

همان طور که اشاره شد، بیش از ۱۰۰۰ نوع نقطه ضعف نرم افزاری در CWE پیشنهاد شده است. آنالیز غیر خودکار این تعداد قابل توجه نقطه ضعف امنیتی (به دلیل فقدان اطلاعات مورد نیاز برای استخراج الگوی حملات) به منظور تعیین زنجیره حملات امری غیر کارا به شمار می آید. لذا در طرح پیش رو تلاش شده است براساس مستندات موجود، تعدادی از پرخطرترین و پررخداده ترین نقاط ضعف امنیتی انتخاب و زنجیره حملات بر اساس این مجموعه امنیتی استخراج شود. بعد از بررسی ها و مطالعات انجام شده در طرح حاضر مشخص شد که CWE تحت عنوان خطرناکترین ۲۵ خطای امنیتی معرفی شده توسط CWE/SANS مجموعه ای مهمترین نقاط ضعف امنیتی را مشخص می سازد [۱۶].

۲۵ نقطه ضعف نرم افزاری مذکور، فهرستی از شایع ترین و در عین حال خطرناک ترین خطاهای نرم افزاری هستند که می توانند منجر به حملات جدی در نرم افزارها شوند. این نقطه ضعفها به سادگی توسط مهاجمان یافت می شوند و مورد بهره برداری قرار می گیرند. این نقطه ضعفها بسیار خطرناک هستند. چرا که، به مهاجم این امکان را می دهند که به صورت مکرر به سیستم دسترسی پیدا کنند، داده سرقت کنند و مانع از این شوند که، سیستم به درستی کار کند.

CWE این ۲۵ نقطه ضعف خطرناک را به عنوان زیر مجموعه ای محدود اما مهم و فراگیر برای ارزیابی های امنیتی معرفی کرده است [۱۶]. رتبه بندی این ۲۵ نقطه ضعف امنیتی بر اساس سیستم CWSS* انجام شده است. نتایج این رتبه بندی در جدول (۱) نشان داده شده است. جزئیات پارامترهای دخیل در رتبه بندی نقاط ضعف امنیتی توسط CWSS در ادامه توضیح داده شده است. پارامترهای دخیل در رتبه بندی نقاط ضعف امنیتی توسط CWSS به شرح زیر هستند:

۱. درجه شیوع نقطه ضعف امنیتی

ارزیابی این پارامتر توسط ۴ سطح کیفی موجود در جدول (۲) و براساس نظر متخصصان امنیتی انجام می شود:

۲. اهمیت نرم افزار

جدول (۳): سطوح کیفی متناظر با پارامتر اهمیت نرم افزار

ضروری	این نقطه ضعف باید هر چه سریعتر برطرف شود.
بالا	این نقطه ضعف نیز باید سریعاً برطرف شود. اما خطر آن از سطح "ضروری" کمتر است.
معمولی	به این نقطه ضعف بعد از دو سطح "ضروری" و "بالا" رسیدگی می شود.
محدود	رسیدگی به این نقطه ضعف ضروری نیست.

جدول (۴): سطوح مختلف از پیامدهای سوء استفاده از نقطه ضعف

اجرای کد	مهاجم قادر است کد یا دستوراتی را اجرا کند.
فقدان داده	مهاجم می تواند داده های حساس را سرقت کند، آنها را تغییر دهد یا خراب کند.
عدم پذیرش سرویس	به این نقطه ضعف بعد از دو سطح "ضروری" و "بالا" رسیدگی می شود.

جدول (۵): سطوح کیفی متناظر با پارامتر احتمال بهره برداری از نقطه

ضعف

اغلب	این نقطه ضعف تقریباً هر روز توسط مهاجمان مورد سوء استفاده قرار می گیرد.
گاهی اوقات	این نقطه ضعف تقریباً ماهی یکبار اتفاق می افتد.
بسیار ندرت	این نقطه ضعف کمتر از یکبار در ماه اتفاق می افتد.

جدول (۶): سطوح کیفی متناظر با پارامتر سادگی تشخیص

شایع	این نقطه ضعف نسبت به سایر نقاط ضعفها با درصد بالاتری منجر به حمله می شود
بالا	این نقطه ضعف اغلب ولی نه به صورت گسترده توسط مهاجمان مورد بهره برداری قرار می گیرد.
معمولی	نقطه ضعف به صورت دوره ای منجر به حمله می شود.
محدود	نقطه ضعف متناسب با این سطح کیفی به ندرت مورد حمله مهاجمان قرار می گیرد یا هرگز منجر به حمله نمی شود

جدول (۷): سطوح کیفی متناظر با پارامتر هزینه برطرف سازی

پایین	برطرف سازی نقطه ضعف امنیتی نیازمند تغییر در یک بلاک یا تابع است.
متوسط	برای برطرف سازی آسیب پذیری نیازمند تغییر در کد یا الگوریتم یا فایل یا یک جزء از نرم افزار هستیم
بالا	برطرف سازی نقطه ضعف نیازمند تغییرات اساسی در طراحی یا معماری است.

جدول (۲): سطوح کیفی متناظر با پارامتر درجه شیوع

Rank	Score	ID	Name
[1]	93.8	CWE-89	Improper Neutralization of Special Elements used in an SQL Command ('SQL Injection')
[2]	83.3	CWE-78	Improper Neutralization of Special Elements used in an OS Command ('OS Command Injection')
[3]	79.0	CWE-120	Buffer Copy without Checking Size of Input ('Classic Buffer Overflow')
[4]	77.7	CWE-79	Improper Neutralization of Input During Web Page Generation ('Cross-site Scripting')
[5]	76.9	CWE-306	Missing Authentication for Critical Function
[6]	76.8	CWE-862	Missing Authorization
[7]	75.0	CWE-798	Use of Hard-coded Credentials
[8]	75.0	CWE-311	Missing Encryption of Sensitive Data
[9]	74.0	CWE-434	Unrestricted Upload of File with Dangerous Type
[10]	73.8	CWE-807	Reliance on Untrusted Inputs in a Security Decision
[11]	73.1	CWE-250	Execution with Unnecessary Privileges
[12]	70.1	CWE-352	Cross-Site Request Forgery (CSRF)
[13]	69.3	CWE-22	Improper Limitation of a Pathname to a Restricted Directory ('Path Traversal')
[14]	68.5	CWE-494	Download of Code Without Integrity Check
[15]	67.8	CWE-863	Incorrect Authorization
[16]	66.0	CWE-829	Inclusion of Functionality from Untrusted Control Sphere
[17]	65.5	CWE-732	Incorrect Permission Assignment for Critical Resource
[18]	64.6	CWE-676	Use of Potentially Dangerous Function
[19]	64.1	CWE-327	Use of a Broken or Risky Cryptographic Algorithm
[20]	62.4	CWE-131	Incorrect Calculation of Buffer Size
[21]	61.5	CWE-307	Improper Restriction of Excessive Authentication Attempts
[22]	61.1	CWE-601	URL Redirection to Untrusted Site ('Open Redirect')
[23]	61.0	CWE-134	Uncontrolled Format String
[24]	60.3	CWE-190	Integer Overflow or Wraparound
[25]	59.9	CWE-759	Use of a One-Way Hash without a Salt

ایده اصلی روش ارائه شده در تعیین زنجیره آسیب پذیری از این واقعیت ناشی می شود که، چون هر آسیب پذیری ناشی از یک نقطه ضعف نرم افزاری است، مسئله پیدا کردن ارتباط بین آسیب پذیری ها از نقطه نظر چگونگی بهره برداری از آسیب پذیری ها در رخداد حملات چند مرحله ای را می توان معادل با مسئله پیدا کردن ارتباط بین نقاط ضعف امنیتی متناظر با آسیب پذیری ها دانست. بنابراین در این مرحله تلاش می شود روشی برای پیدا کردن چگونگی ارتباط بین این نقاط ضعف امنیتی پیشنهاد شود.

ایده تخمین خطر حملات چند مرحله ای توسط سیستم CWE، با مطالعه عملکرد این سیستم اطلاعاتی و بررسی داده های قابل استخراج توسط هر شناسه CWE انجام شده است. در ادامه، خلاصه ای از فیلدهای قابل استخراج توسط شناسه های CWE ارائه شده است.

سیستم CWE متناظر با هر شناسه، اطلاعاتی به شرح زیر را مشخص می سازد:

- توصیفی از نقطه ضعف امنیتی
- مرحله ای از توسعه نرم افزار که نقطه ضعف ایجاد شده است
- میزان آسیب بهره برداری از نقطه ضعف توسط مهاجم به پارامترهای امنیتی
- روش های تشخیص نقطه ضعف توسط مهاجم
- آسیب پذیری های متناظر با نقطه ضعف فوق در قالب شناسه CVE
- روش های موجود برای تخفیف و سبک سازی نقطه ضعف امنیتی
- منابع سیستمی که در نتیجه بهره برداری نقطه ضعف آسیب می بینند
- الگوهای حمله متناظر با این نقطه ضعف امنیتی در قالب شناسه CAPEC
- چگونگی ارتباط این نقطه ضعف با سایر نقطه ضعف های امنیتی
- تعدادی از ارتباطات ممکن بین یک نقطه ضعف امنیتی و سایر نقاط ضعف امنیتی به شرح زیر:

Child

این نقطه ضعف امنیتی، زیر مجموعه ای از دامنه بزرگتری است. در این حالت، ارتباط معکوس بین این نقطه ضعف متناظر و نقطه ضعف مذکور، Parent خواهد بود.

Parent

Requires

وجود این ارتباط بدین معناست که، برای مورد سوء استفاده واقع شدن این نقطه ضعف امنیتی توسط مهاجم، بهره برداری از نقاط ضعف دیگری الزامی است که توسط این فیلد مشخص می شود. در این حالت، ارتباط معکوس بین این نقطه ضعف و نقطه ضعف مذکور از نوع Required by خواهد بود.

Required by

- Can follow
- منظور از این نوع ارتباط آن است که، بهره برداری از این نقطه ضعف می تواند بعد از مورد سوء استفاده شدن نقطه ضعفی انجام شود که توسط این فیلد مشخص می شود. در این حالت ارتباط معکوس بین این نقطه ضعف و نقطه ضعف مذکور از نوع Can precede خواهد بود
- Can precede

در بین فیلدهای مذکور از اطلاعات قابل استخراج توسط CWE، تنها مورد آخر (چگونگی ارتباط این نقطه ضعف با سایر نقطه ضعف های امنیتی) می تواند برای پیدا کردن چگونگی ارتباط بین نقاط ضعف امنیتی مفید باشد. در مورد آخر، انواع ممکن از چگونگی ارتباط بین یک نقطه ضعف امنیتی و سایر نقاط ضعف امنیتی به ایجاز بیان شد و در ادامه تلاش شده است این الگوی ارتباطاتی برای ۲۵ نقطه ضعف خطرناک معرفی شده توسط CWE، استخراج شود.

باید دقت داشت که، در فیلد "چگونگی ارتباط این نقطه ضعف با سایر نقطه ضعف های امنیتی" ارتباطات از نوع Required، Required by، Can Follow و Can Precede می توانند چگونگی ارتباط بین نقاط ضعف نرم افزاری را مشخص کنند.

مراحل استخراج ارتباط بین نقطه ضعف های نرم افزاری به شرح زیر است:

۱. برای هر یک از ۲۵ نقطه ضعف نرم افزاری مذکور که در زمره خطرناک ترین نقطه ضعف ها معرفی شده اند، ارتباطات از نوع Required by، Required by، Can Follow و Can Precede، استخراج شده اند و نتایج در جدول (۸) نشان داده شده است.

ارتباطات مذکور بین هر نقطه ضعف و سایر نقاط ضعف موجود می تواند انعکاسی از ترتیب بهره برداری شدن از نقاط ضعف موجود در یک سیستم برای وقوع حمله باشد.

هدف اصلی در این پژوهش، انجام ارزیابی خطر یک آسیب پذیری با در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر آسیب پذیری ها است. لذا باید بتوان با استفاده از ارتباطات استخراج شده در این مرحله، ارزیابی خطر یک آسیب پذیری را با توجه به رابطه نقطه ضعف متناظر با آن آسیب پذیری و سایر نقاط ضعف موجود در سیستم انجام داد.

طبق تعریف، میزان خطر یا ریسک به صورت (۱) محاسبه می شود:

$$Risk = Probability \times Impact \quad (1)$$

پارامترهای موجود در (۱) به شرح زیر هستند:

- Risk: میزان خطر بهره برداری شدن یک آسیب پذیری روی یک سیستم است.
- Impact: تاثیر بهره برداری از آسیب پذیری روی پارامترهای امنیتی محرمانگی، یکپارچگی و دسترسی پذیری
- Probability: احتمال رخداد حمله

از آنجایی که پوشش‌دهی CWSS از نقطه نظر عوامل زمانی نسبت به روش پیشنهادی در [۹] بالاتر است به منظور ارزیابی احتمال پویای بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری، در این مقاله، روشی مبتنی بر ویژگی‌های نقطه ضعف‌های امنیتی متناظر با هر آسیب‌پذیری برای ارزیابی احتمال پویای بهره‌برداری از آسیب‌پذیری‌ها پیشنهاد شده است. ویژگی‌های روش ارائه شده به شرح زیر هستند:

- احتمال پویای یک نقطه ضعف با استفاده از نتیجه مرحله ۲ از فرآیند استخراج ارتباط بین نقطه ضعف های نرم افزاری (چگونگی ارتباط آن با سایر نقاط ضعف موجود در سیستم) تخمین زده می‌شود.

• احتمال پویای بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری برابر خواهد بود با احتمال پویای نقطه ضعف متناظر با آن. در نتیجه، فرآیند ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای به مسئله پیدا کردن احتمال پویای بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری تبدیل شده است. در ادامه (مرحله دوم از فرآیند استخراج ارتباط بین نقطه ضعف های نرم افزاری) روش پیشنهادی معرفی می‌شود.

۲. استخراج احتمال مورد بهره‌برداری واقع شدن یک نقطه ضعف به منظور ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای در روش پیشنهادی مسئله ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای با مسئله تخمین احتمال پویای رخداد یک نقطه ضعف امنیتی با در نظر گرفتن چگونگی ارتباط آن با سایر نقاط ضعف امنیتی موجود در یک سیستم، معادل دانسته شده است. لذا در این پژوهش تلاش شده است تا، روشی برای ارزیابی احتمال پویای یک نقطه ضعف با در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر نقاط ضعف موجود در یک سیستم ارائه شود. احتمال مذکور طی مراحل زیر محاسبه می‌شود:

الف) ارزیابی احتمال پویای مورد بهره‌برداری واقع شدن یک نقطه ضعف نرم افزاری واحد

همان‌طور که پیش از این نیز اشاره شد، هر آسیب‌پذیری در نتیجه سوء استفاده از نقطه ضعف نرم افزاری متناظر با آن مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. لذا، از آنجایی که انعکاس عوامل زمانی در قالب امتیاز CWSS برای ۲۵ نقطه ضعف نرم افزاری پرخطر در دسترس است و این نقطه ضعف‌ها طبق ادعای CWE پوشش دهنده سیل وسیعی از آسیب‌پذیری‌های موجود هستند، در طرح حاضر تلاش شده است که، روشی برای تخمین احتمال پویای بهره‌برداری شدن ۲۵ نقطه ضعف خطرناک ارائه شود.

با توجه به پوشش جامع CWSS از عوامل زمانی در رتبه‌بندی نقطه ضعف‌های نرم افزاری، معیاری امنیتی برای تخمین احتمال پویای مورد بهره‌برداری واقع شدن یک نقطه ضعف امنیتی پیشنهاد شده است. (رابطه (۳))

$$\text{Prob(Intrinsinc)} = \frac{\text{CWSS}}{100} \quad \blacksquare$$

دقت شود که امتیاز اعلام شده برای هر نقطه ضعف امنیتی، توسط محاسبه گر CWSS در محدوده ۰ تا ۱۰۰ قرار دارد.

تخمین صحیح احتمال مورد بهره‌برداری واقع شدن یک آسیب‌پذیری با برآورد دو مورد زیر ممکن خواهد بود:

- احتمال ذاتی رخداد یک آسیب‌پذیری

زیر معیار Exploitability از نسخه ۳ سیستم CVSS را می‌توان معیار مناسبی برای ارزیابی خصوصیات ذاتی یک آسیب‌پذیری دانست. لذا در طرح پیش رو معیاری امنیتی برای ارزیابی احتمال ذاتی رخداد یک آسیب‌پذیری (رابطه (۲)) تعریف شده است.

$$\text{Prob(Intrinsinc)} = \frac{\text{Exploitability}}{10} \quad (2)$$

▪ احتمال پویای بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری در [۳] روشی مبتنی بر توزیع‌های احتمال برای ارزیابی احتمال پویای بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری پیشنهاد شد. روش مذکور با ارزیابی دو فاکتور زیر ابزاری را برای تخمین احتمال پویای بهره‌برداری از آسیب‌پذیری‌ها در اختیار قرار می‌دهد:

- احتمال وجود اصلاحیه برای یک آسیب‌پذیری در یک نقطه مشخص از زمان
- احتمال وجود اکسپلویت برای بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری در یک زمان بخصوص

احتمال‌های مذکور طبق توضیحات موجود در [۳] با استفاده از دو توزیع احتمال Pareto و Weibull محاسبه می‌شوند و با در نظر گرفتن سن آسیب‌پذیری تخمین زده می‌شوند.

این روش، پوشش کاملی از فاکتورهای زمانی در تخمین احتمال بهره‌برداری از آسیب‌پذیری ندارند و باید تلاش شود که روش دیگری برای تخمین احتمال پویای بهره‌برداری از آسیب‌پذیری‌ها پیشنهاد شود که محدوده وسیع‌تری از عوامل زمانی را پوشش دهد.

در این رابطه باید دقت داشت که، در محاسبه رتبه^۱ نقاط ضعف امنیتی (جدول (۱)) که توسط CWSS انجام شده است، فاکتورهای زمانی متعددی از جمله موارد زیر در تعیین رتبه مذکور تاثیر گذار بوده‌اند:

- درجه شیوع نقطه ضعف امنیتی در نرم افزارها
- سادگی تشخیص (کیفیت امکانات مورد نیاز برای تشخیص نقطه ضعف)
- فرکانس رخداد حمله با توجه به دانش و مهارت مهاجمان
- سادگی بهره‌برداری (احتمال موجود بودن اکسپلویت برای سوء استفاده از نقطه ضعف)
- کیفیت اصلاحیه‌ها و ابزارهای مورد نیاز برای مقابله با نقطه ضعف

- ارتباط از نوع Can Follow: ارتباط از نوع Can Follow یک نقطه ضعف با سایر نقطه ضعف‌ها، بدین معناست که نقطه ضعف مذکور می‌تواند در نتیجه مورد سوء استفاده واقع شدن هر یک از آنها در سیستم مورد بهره‌برداری قرار بگیرد. به عبارت دیگر این ارتباط، به تعدادی از عواملی که می‌توانند بهره‌برداری از نقطه ضعف مذکور را منجر شوند اشاره می‌کند.

تفاوت ارتباط از نوع Can Follow با Requires را می‌توان به صورت زیر تحلیل کرد:

در Requires ارتباط بین نقطه ضعف‌های مورد نیاز از نوع AND است. در صورتی که در Can Follow، ارتباط بین نقطه ضعف‌های مورد نیاز از نوع OR است.

در ارتباطات از نوع Can Follow، عاملی به غیر از نقاط ضعف دارای ارتباط با نقطه ضعف مذکور نیز می‌توانند در بهره‌برداری از نقطه ضعف مذکور موثر باشند.

با توجه به توضیحات مذکور، احتمال بهره‌برداری منفرد از هر یک از نقاط ضعفی که با نقطه ضعف مورد نظر دارای ارتباط Can Follow هستند با استفاده از معیار پیشنهادی در رابطه (۵) محاسبه می‌شود.

$$\text{Prob}(\text{preceder_CWE}) = \frac{\text{Prob}(\text{Main_CWE})}{\text{Num_of_Preceders}} \quad (5)$$

دقت شود که هدف اصلی از بررسی ماهیت ارتباطات، ارزیابی احتمال پویای مورد بهره‌برداری واقع شدن یک نقطه ضعف با در نظر گرفتن چگونگی ارتباط آن با سایر نقاط ضعف موجود در سیستم است.

برآورد این احتمال پویا نیازمند تعریف تعدادی معیار امنیتی مبتنی بر نوع ارتباط به شرح زیر است:

✓ استخراج احتمال بهره‌برداری منفرد از

نقاط ضعفی که با نقطه ضعف مربوطه

دارای ارتباطاتی از نوع Can Follow و

Requires هستند.

چگونگی برآورد این احتمال برای ارتباط از نوع Requires در رابطه (۴) و برای ارتباطات از نوع Can Follow در رابطه (۵) توضیح داده شده است.

✓ چگونگی تلفیق احتمال پویای

بهره‌برداری شدن زنجیره‌ای از نقطه

ضعف‌ها با استفاده از احتمال بهره‌برداری

منفرد از نقاط ضعفی که در ارتباط با

نقطه ضعف مورد نظر هستند.

در ادامه معیارهای امنیتی پیشنهادی برای ارزیابی خطر زنجیره نقطه ضعف‌های امنیتی معرفی می‌شوند. این

به عنوان یک جمع‌بندی از این بخش می‌توان گفت، احتمال پویای مورد بهره‌برداری واقع شدن یک آسیب‌پذیری برابر خواهد بود با حاصل رابطه (۳) برای نقطه ضعف متناظر با آن.

ب) ارزیابی احتمال مورد بهره‌برداری واقع شدن زنجیره‌ای از نقطه ضعف‌ها

روش ارائه شده در طرح پیش رو برای ارزیابی خطر حملات براساس این واقعیت ارائه شده است که، حملات واقعی در شبکه‌های کامپیوتری حملات چند مرحله‌ای هستند که از بهره‌برداری از چندین آسیب‌پذیری با یک ترتیب مشخص به وقوع می‌پیوندند. بنابراین، ارزیابی خطر یک آسیب‌پذیری با در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر آسیب‌پذیری‌ها، از ضروریات به نظر می‌رسد.

همان‌طور که پیش‌تر نیز بدان اشاره شد، ارزیابی خطر یک آسیب‌پذیری با در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر آسیب‌پذیری‌ها را می‌توان با ارزیابی خطر نقطه ضعف متناظر با آسیب‌پذیری مورد نظر و سایر نقاط ضعف موجود در سیستم معادل دانست.

در طرح پیش رو ارتباطات از نوع Requires، Required by، Can Follow و Can Precede برای برآورد احتمال مورد سوء استفاده واقع شدن یک نقطه ضعف با در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر نقاط ضعف موجود در سیستم استفاده می‌شود. بسته به نوع ارتباط یک نقطه ضعف با سایر نقاط ضعف موجود، روش ارزیابی خطر مورد بهره‌برداری واقع شدن یک نقطه ضعف به شرح زیر متفاوت خواهد بود:

- ارتباط از نوع Requires: زمانی که یک نقطه ضعف دارای ارتباطی از نوع Requires با سایر نقطه ضعف‌ها است، بدین معناست که مورد سوء استفاده واقع شدن یک نقطه ضعف نیازمند مورد بهره‌برداری شدن تمامی آن نقطه ضعف‌ها است. بنابراین می‌توان ادعا داشت که، احتمال مورد بهره‌برداری واقع شدن منفرد هر یک از نقاط ضعفی که دارای ارتباطی از نوع Requires با یک نقطه ضعف مخصوص هستند، با احتمال بهره‌برداری از آن برابر است. (رابطه (۴))

$$\text{prob}(\text{Required_CWE}) = \text{Prob}(\text{Main_CWE}) \quad (4)$$

مثالی از این نمونه، ارتباط نقطه ضعف CWE-352 است. طبق اطلاعات موجود در جدول (۸)، بهره‌برداری از این نقطه ضعف، نیازمند آن است که نقطه ضعف‌های زیر در سیستم مورد بهره‌برداری واقع شوند.

- ✓ CWE-642
- ✓ CWE-613
- ✓ CWE-441
- ✓ CWE-346

احتمال منفرد (محاسبه شده توسط رابطه (۳) و جمعی آنها برابر هستند.

۳-۱- استخراج احتمال پویای رخداد حملات چند مرحله‌ای با استفاده از احتمال پویای زنجیره نقطه ضعف‌ها

همان‌طور که در بخش‌های قبل به آن اشاره شد در این پژوهش بنا به دلایل ذکر شده، مسئله ارزیابی خطر بهره‌برداری از یک آسیب‌پذیری با در نظر گرفتن ارتباط آن با سایر آسیب‌پذیری‌ها به مسئله ارزیابی خطر احتمال مورد سوء استفاده قرار گرفتن یک نقطه ضعف با در نظر گرفتن چگونگی ارتباط آن با سایر نقطه ضعف‌ها تبدیل شده است.

تا به این مرحله، چگونگی استخراج احتمال حمله به یک نقطه ضعف امنیتی با در نظر گرفتن زنجیره نقطه ضعف متناظر با آن معرفی شد (منظور نقطه ضعف‌هایی است که با آن در ارتباط هستند). این احتمال مطابق مراحل زیر برای ارزیابی خطر جمعی یک آسیب‌پذیری مورد استفاده قرار می‌گیرد:

۱. استخراج نقطه ضعف متناظر با آسیب‌پذیری از پایگاه داده NVD
۲. تخمین احتمال مورد سوء استفاده قرار گرفتن نقطه ضعف حاصل از مرحله ۱ با استفاده از معیارهای امنیتی معرفی شده در این طرح پژوهشی (روابط (۳) تا (۷))
۳. محاسبه احتمال بهره‌برداری از آسیب‌پذیری (M.Exploitability) با استفاده از روش معرفی شده در [۹]. در این مقاله احتمال ذاتی و پویای آسیب‌پذیری تواما برای تخمین احتمال استفاده می‌شود. پارامتر $Prob(Chain_Main_CWE)$ به عنوان معیار احتمال پویا در روش [۳] جایگزین می‌شود.
۴. محاسبه پارامتر Impact با استفاده از روش [۳].
۵. استفاده از نتایج مراحل ۳ و ۴ برای ارزیابی خطر آسیب‌پذیری با استفاده از رابطه (۱)

۳-۲- اعمال روش پیشنهادی برای ارزیابی خطر تعدادی آسیب‌پذیری منتخب

در این بخش، نتایج ارزیابی خطر تعدادی آسیب‌پذیری با استفاده از روش پیشنهادی بیان شده است. از آنجایی که سیستم‌های امتیازدهی به آسیب‌پذیری موجود ارزیابی خطر را برای حملات تک مرحله‌ای انجام می‌دهند، مقایسه کمی سیستم پیشنهادی با سیستم‌های موجود ممکن نیست. انتخاب آسیب‌پذیری‌های تحت تست با این هدف انجام شده است تا، بهبودهای سیستم پیشنهادی نسبت به CVSS در ارزیابی

معیارهای امنیتی که معیارهایی مبتنی بر ارتباط هستند برای هر یک از دو ارتباط Can Follow و Requires به شرح زیر هستند:

برآورد احتمال پویای بهره‌برداری از یک نقطه ضعف توسط مهاجم با در نظر گرفتن نقاط ضعفی که آسیب‌پذیری با آنها دارای ارتباط از نوع Requires است با استفاده از معیار معیار امنیتی پیشنهادی در رابطه (۶) ممکن خواهد بود.

❖ ارتباط از نوع Requires :

برآورد احتمال پویای بهره‌برداری از یک نقطه ضعف توسط مهاجم با در نظر گرفتن نقاط ضعفی که آسیب‌پذیری با آنها دارای ارتباط از نوع Requires است با استفاده از معیار امنیتی پیشنهادی در رابطه (۶) ممکن خواهد بود.

$$Prob(Chain_Main_CWE) = Prob(Required_CWE) \times Prob(Main_CWE) \quad (6)$$

❖ ارتباط از نوع Can Follow :

چگونگی تخمین احتمال پویای مورد سوء استفاده واقع شدن نقطه ضعفی که دارای ارتباط از نوع Can Follow با سایر نقطه ضعف‌ها است، با استفاده از معیار امنیتی رابطه (۷) قابل تخمین است.

$$Prob(Chain_Main_CWE) = Max(Prob(Preceder_CWE)) \times Prob(Main_CWE) \quad (7)$$

در رابطه (۷)، منظور از $Max(Prob(Preceder_CWE))$ تمامی نقاط ضعفی هستند که دارای ارتباط از نوع Can Follow با نقطه ضعف مورد نظر باشند. احتمال رخداد زنجیره نقطه ضعف‌ها را احتمال جمعی نیز می‌توان نامگذاری کرد.

نکته قابل توجه این است که، یک نقطه ضعف ممکن است برای بیش از یکی از ۲۵ نقطه ضعف خطرناک معرفی شده توسط CWE، نقش precede (پیش‌رو) یا Required By را داشته باشد. در این حالت، احتمال منفرد برای هر یک از پیش‌روها یا نقطه ضعف‌هایی که دارای ارتباط از نوع Required By با آسیب‌پذیری مذکور هستند محاسبه می‌شود و ماکزیمم این مقادیر به عنوان احتمال منفرد یک نقطه ضعف با نقش پیش‌رو یا Required By معرفی می‌شود. CWE-456 نمونه‌ای از این حالت خاص است که در نقش Can Precede برای CWE-89 و CWE-120 قرار دارد.

احتمال جمعی سوء استفاده از یک نقطه ضعف و همچنین احتمال منفرد بهره‌برداری از نقاط ضعفی که در ارتباط با آن آسیب‌پذیری هستند توسط معیارهای امنیتی پیشنهادی (روابط (۴) تا (۷)) محاسبه شده و نتایج در جدول (۹) و شکل (۱) قابل مشاهده است. نقاط ضعفی که در جدول و شکل ذکر نشده‌اند، نقاط ضعفی هستند که

در فرآیند تعیین خطر، در اختیار داشتن مدل امنیتی کارا به منظور تخمین کمی از خطر حملات چند مرحله‌ای یا زنجیره آسیب پذیری امری ضروری به نظر می‌رسد.

ایده اصلی در تعیین زنجیره آسیب‌پذیری از این واقعیت ناشی می‌شود که، از آنجایی که هر آسیب‌پذیری ناشی از یک نقطه ضعف نرم افزاری است، مسئله پیدا کردن ارتباط بین آسیب‌پذیری‌ها از نقطه نظر چگونگی بهره‌برداری از آسیب‌پذیری‌ها در رخداد حملات چند مرحله‌ای را می‌توان معادل با مسئله پیدا کردن ارتباط بین نقاط ضعف امنیتی متناظر با آسیب‌پذیری‌ها دانست. در این پژوهش تلاش شد، بر اساس ۲۵ نقطه ضعف امنیتی مهم گزارش شده توسط CWE مدلی برای ارزیابی خطر حملات چند مرحله‌ای ارائه شود.

با وجود تلاش‌های انجام شده در جهت توسعه هر چه کامل‌تر و دقیق‌تر سیستم پیشنهادی، کمبودهایی نیز در طرح به انجام رسیده وجود دارد که کوشش می‌شود در پژوهش‌های آتی برطرف شود. از جمله مواردی که در سیستم پیشنهادی لحاظ نشده است، عدم توانایی در ارزیابی خطر حملات روز صفر است. حملات روز صفر حملاتی هستند که، برای مهاجمان شناخته شده هستند اما اطلاعاتی در رابطه با عوامل بروز این حملات در پایگاه‌داده‌هایی مانند NVD وجود ندارد به عبارت دیگر هیچ شناسه‌ای همانند حملات شناخته شده برای آنها وجود ندارد.

در روش پیشنهادی، ارزیابی خطر با استفاده از شناسه CVE یک آسیب‌پذیری انجام می‌شود. بنابراین در این سیستم امکان ارزیابی خطر حملات ناشناخته وجود ندارد. در نتیجه در کارهای آتی تلاش خواهد شد، سیستم پیشنهادی به شکلی بهبود یابد که، ارزیابی این گونه حملات نیز توسط آنها ممکن باشد.

خطر آسیب‌پذیری‌ها مشهود باشد. به عبارت دیگر تلاش شده است تا آسیب‌پذیری‌هایی برای تست انتخاب شوند که، در نتیجه بهره‌برداری از تعداد دیگری آسیب‌پذیری در سیستم، مورد سوء استفاده قرار می‌گیرند و مورد حمله واقع شدن آنها به صورت منفرد ممکن نباشد. در نتیجه، تعدادی آسیب‌پذیری از مجموعه نقطه ضعف‌هایی انتخاب شده‌اند که، طبق جدول (۸) با سایر نقطه ضعف‌ها دارای ارتباطاتی از نوع Requires و Can Follow باشند. این تعداد آسیب‌پذیری به همراه نتایج ارزیابی خطر و پارامترهای مرتبط در جدول (۱۰) نشان داده شده‌اند. در جدول مذکور، پارامترهای ذکر شده توسط روش [۳] محاسبه شده است.

ارزیابی خطر آسیب‌پذیری‌های متناظر با ۲۵ نقطه ضعف امنیتی توسط CVSS بدون در نظر گرفتن الگوی حمله انجام می‌شود. لذا با تخمین خطر آسیب‌پذیری‌های مذکور توسط CVSS، ارزیابی خطر از وقوع حمله واقعی انجام نخواهد شد. اما، ارزیابی خطر انجام شده توسط سیستم پیشنهادی برای آسیب‌پذیری‌های مذکور با در نظر گرفتن الگوی حمله موجود متناظر با آسیب‌پذیری است

۴- نتیجه‌گیری

مدیریت کارای خطر به‌منظور بقای عملیات تجاری و انجام مأموریت‌های سازمانی امری ضروری به‌نظر می‌رسد. افزایش سیستم‌ها، شبکه‌ها، برنامه‌های کاربردی، ابزارهای سیار و تمایل به سمت و سوی مجازی‌سازی و محاسبات ابری، می‌تواند محیطی را ایجاد کند که، نرخ بروز حملات در آن سیر روزافزونی دارد. از اطلاعات محرمانه تجاری و اختصاصی گرفته تا گزارشات حساس پزشکی به دلیل جریان‌های داده مهمی که در این سیستم‌ها وجود دارد در معرض حملات قرار دارند.

جدول (۸): الگوی ارتباطی ۲۵ نقطه ضعف خطرناک با سایر نقطه ضعف‌ها

	Requires	Required by	Can Precede	Can Follow	Prob. Intrinsic
CWE-89				CWE-456	۰.۹۳۸
CWE-78				CWE-184	۰.۸۳۳
CWE-120				CWE-456 CWE-416 CWE-242 CWE-231 CWE-170	۰.۷۹
CWE-79			CWE-494	CWE-113 CWE-184	۰.۷۷۷
CWE-306					۰.۷۶۹
CWE-862					۰.۷۶۸
CWE-798					۰.۷۵

CWE-311					۰.۷۵
CWE-434				CWE-73 CWE-183 CWE-184	۰.۷۴
CWE-807					۰.۷۳۸
CWE-250					۰.۷۳۱
CWE-352	CWE-642 CWE-613 CWE-441 CWE-346				۰.۷۰۱
CWE-22				CWE-172 CWE-73 CWE-20	۰.۶۹۳
CWE-494				CWE-79	۰.۶۸۵
CWE-863					۰.۶۸۷
CWE-829					۰.۶۶
CWE-732					۰.۶۵۵
CWE-676					۰.۶۴۶
CWE-327				CWE-208	۰.۶۴۱
CWE-131				CWE-467	۰.۶۲۴
CWE-601					۰.۶۱۱
CWE-134					۰.۶۱۰
CWE-190					۰.۶۰۳
CWE-759					۰.۵۹۹

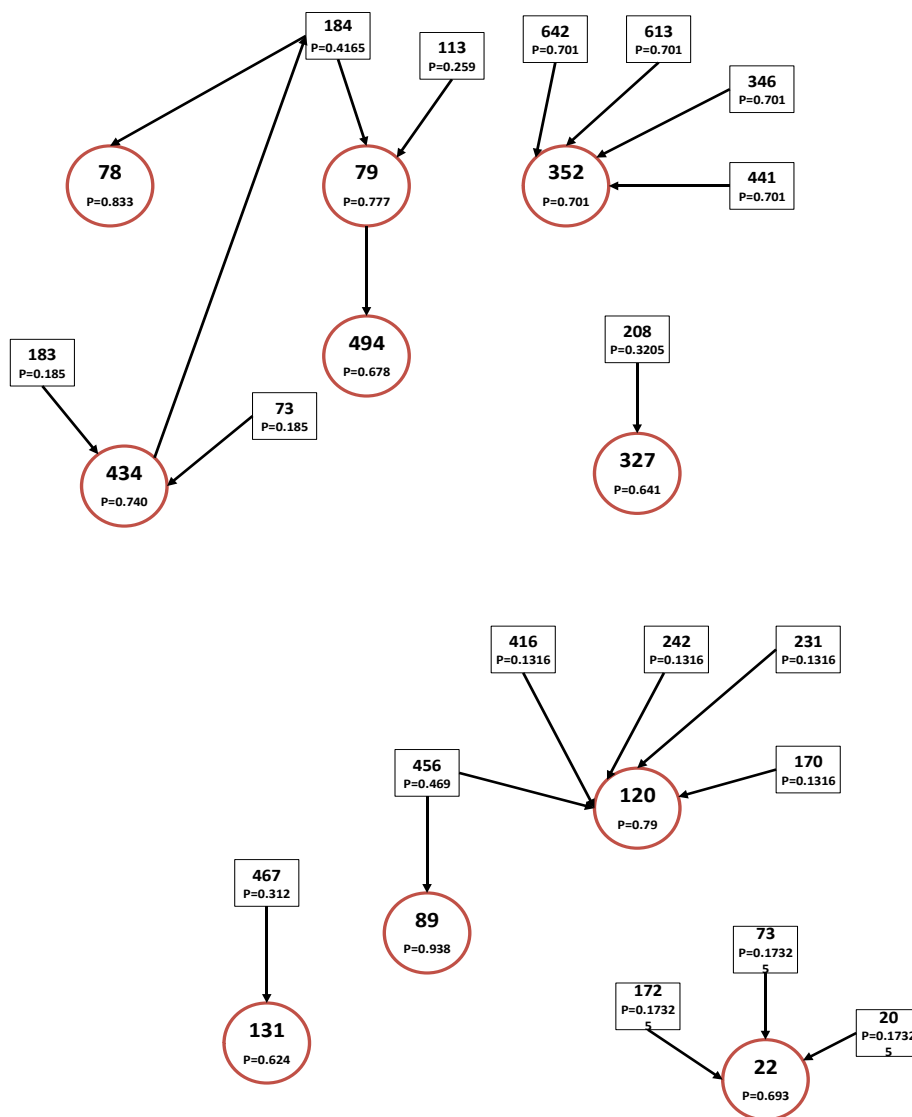
جدول (۹): احتمال جمعی سوء استفاده از ۲۵ نقطه ضعف خطرناک

نقطه ضعف	Prob(Chain_Main_CWE)	نقطه ضعف	Prob(Chain_Main_CWE)
CWE-78	۰.۸۳۳	CWE-642	۰.۷۰۱
CWE-79	۰.۷۷۷	CWE-613	۰.۷۰۱
CWE-352	۰.۷۰۱	CWE-441	۰.۷۰۱
CWE-494	۰.۶۷۸	CWE-346	۰.۷۰۱
CWE-434	۰.۷۴	CWE-208	۰.۳۲۰۵
CWE-327	۰.۶۴۱	CWE-184	۰.۴۱۶۵
CWE-89	۰.۹۳۸	CWE-113	۰.۲۵۹
CWE-120	۰.۷۹	CWE-73	۰.۱۸۵
CWE-22	۰.۶۹۳	CWE-183	۰.۱۸۵
CWE-131	۰.۶۲۴	CWE-456	۰.۴۶۹
CWE-416	۰.۱۳۱۶	CWE-242	۰.۱۳۱۶
CWE-231	۰.۱۳۱۶	CWE-170	۰.۱۳۱۶
CWE-20	۰.۱۷۳۲۵	CWE-73	۰.۱۷۳۲۵
CWE-172	۰.۱۷۳۲۵	CWE-467	۰.۳۱۲

جدول (۱۰): نتایج اعمال روش پیشنهادی روی تعدادی آسیب پذیری منتخب

آسیب پذیری	نقطه ضعف	Base Score	Exploitability	Impact	Modified Base Score	M.Exploitability	Modified Impact
CVE-2016-6634	CWE-79	۶/۱	۲/۸	۲/۷	۴/۳۰۳۵	۰/۹۰۶۱	۳/۰۷۸۷
CVE-2016-6138	CWE-22	۹/۸	۳/۹	۵/۹	۶/۳۴۱۵	۰/۴۶۸۴	۵/۸۷۳۱
CVE-2016-2914	CWE-434	۵/۴	۲/۸	۲/۵	۳/۰۵۱۵	۰/۸۶۳۰	۲/۱۸۸۶
CVE-2016-4469	CWE-352	۸/۸	۲/۸	۵/۹	۷/۲۴۹	۱/۳۷۵۹	۵/۸۷۳۱
CVE-2016-4001	CWE-120	۶/۸	۲/۲	۴	۳/۸۵۲۸	۰/۸۱۵۱	۲/۷۵۲۳

شکل (۱): مدل پیشنهادی برای ارزیابی احتمال پویای زنجیره نقطه ضعف های امنیتی

مراجع

- Banking. Journal of Iranian Association of Electrical and Electronics Engineers. 2015; 12 (2) :95-104
- [15] Common Attack Pattern Enumeration and Classification (CAPEC), <https://capec.mitre.org>, Common Attack Pattern Enumeration and Classification (CAPEC), [Accessed September 2020].
- [16] Common Weakness Enumeration (CWE), <https://cwe.mitre.org>, [Accessed September 2020].
- [1] N.Idika, B.Bhargava, "Extending Attack Graph-based Security Metrics and Aggregating Their Application", IEEE Transactions on Dependable and Secure Computing, pp. 1-12, 2010.
- [۲] مرجان کرامتی، "بررسی چالش‌های سیستم‌های الگوی حمله موجود و ارائه راهکار"، چهارمین کنفرانس بین‌المللی ترکیبیات، رمزنگاری، محاسبات و علوم کامپیوتر، ۸-۱۰ دانشگاه علم و صنعت ایران، آبان ۹۸.
- [3] M. Keramati, "Dynamic Risk Assessment System for the Vulnerability Scoring," International Journal of Information & Communication Technology Research, 9(4), 57-68, 2017.
- [4] Microsoft Security Center , <https://technet.microsoft.com/en-us/security/cc998259.aspx>, [Accessed September 2020].
- [5] Symantec Vulnerability Scoring System , http://www.symantec.com/security_response/landing/vulnerabilities.jsp, [Accessed September 2020].
- [6] Redhat Vulnerability Scoring System , <https://access.redhat.com/security/security-updates/#/>, [Accessed September 2020].
- [7] Common Vulnerability Scoring System (CVSS), <https://www.first.org/cvss>, [Accessed September 2020].
- [8] Santiago Figueroa-Lorenzo, Javier Añorga, and Saioa Arrizabalaga. 2020. A Survey of IIoT Protocols: A Measure of Vulnerability Risk Analysis Based on CVSS. <i>ACM Comput. Surv.</i> 53, 2, Article 44 (June 2020), 53 pages. DOI:<https://doi.org/10.1145/3381038>
- [9] Carlos Cardoso Galhardo, Peter Mell, Irena Bojanova, and Assane Gueye. 2020. Measurements of the Most Significant Software Security Weaknesses. In <i>Annual Computer Security Applications Conference</i> (<i>ACSAC '20</i>). Association for Computing Machinery, New York, NY, USA, 154–164. DOI:<https://doi.org/10.1145/3427228.3427257>.
- [10] Dimitriadis A, Flores JL, Kulvatunyou B, Ivezic N, Mavridis I. ARES: Automated Risk Estimation in Smart Sensor Environments. Sensors. 2020; 20(16):4617. <https://doi.org/10.3390/s20164617>
- [11] Amankwah, R., Chen, J., Kudjo, P.K. et al. An automated framework for evaluating open-source web scanner vulnerability severity. SOCA 14, 297–307 (2020). <https://doi.org/10.1007/s11761-020-00296-9>
- [12] F. Zhang and Q. Li, "Dynamic Risk-Aware Patch Scheduling," 2020 IEEE Conference on Communications and Network Security (CNS), Avignon, France, 2020, pp. 1-9, doi: 10.1109/CNS48642.2020.9162225.
- [13] Saadatmand-Tarzjan M. A Novel Patch-Based Digital Signature. Journal of Iranian Association of Electrical and Electronics Engineers. 2019; 15 (4) :37-47
- [14] Moghimi M, Akbaripour H, Amin-Naseri M R. Design of an Expert System to Detect Phishing Attacks in E-

¹ Rank